

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

NICOLAE LABIȘ

POEZII

Prefață de Eugen Simion

Fișă biobibliografică și referințe critice
de Lucian Pricop

EDITURA CARTEX 2000

CUPRINS

Prefață (Eugen Simion)	9
Fișă biobibliografică	21
Referințe critice.....	24

PRIMELE IUBIRI (1956)

I. Liliacul timpuriu

Meșterul	37
Începutul	39
Zurgălăul.....	41
În ziua neuității	44
Moartea căprioarei.....	47
Ion.....	50
Blestem	51
100	53
Râsul	55
Versuri de dimineată	56
Pământul	62
Orație de nuntă	64
Liliacul timpuriu.....	66
Prietenul Glad	69

II. Sadoveniene

Mihail Sadoveanu	75
Rugul din Iași	78

Cosma Răcoare	81
Bătrânul pădurar	82
III Rapsodia pădurii	
Frământarea intimă	87
Încheiere	97
IV Primele iubiri	
Primele iubiri	101
LUPTA CU INERTIA (1958)	
Poezia	115
Confesiuni	
Confesiuni	119
Momente biografice	123
Biografie	124
Maturizare	125
Am iubit...	126
Fior	127
Umanism	128
Sunt spiritul adâncurilor	130
Destinderi	
Uită-te	133
Tu	133
Și...	134
Clonț	134
Gol	135
Am uitat	136
Contemplație	136
Alexandrin	137
Dor	138
Portret	138
Ceara	139
Cearcăn	139
Toamna	140

Odă soarelui

Început de an.....	143
În zori.....	145
Scrisoare mamei	146
Creion	148
Dans	149
Logodna.....	150
Odă soarelui.....	151
Odihna lăutarului	152

Intima comedie

Introducerea	157
Cercul I	158
Betăia.....	159
Epoca	160

Lupta cu inertia

Omul comun	165
I. Dilema	165
1. O viziune a omului comun	165
2. Omul comun se justifică.....	167
3. Omul comun ia o hotărâre	169
II. Regenerarea	171
1. Omul comun pleacă din birou	171
2. Cinstea.....	172
3. Omul comun a devenit altceva	174
III. Treapta superioară	175
1. Tabloul general	175
2. Spre fericirea personală.....	176
3. Poiana primei amintiri	179
Geneza	179
Baladă	181
Marină.....	186
Idilă.....	188
Munca	192

Pierderile.....	194
Clio	197

Albatrosul ucis

Albatrosul ucis.....	203
Sunt douăzeci de ani...	204
Epitaf I	205
Epitaf II.....	205

DIN PERIODICE ȘI POSTUME

Bunica.....	209
Neliniștea.....	210
Eu.....	213
Zbor	213
Popas.....	214
Elan.....	215
Drag	215
Geografia timpului	217
1. Palmele	216
2. Dragostea	217
3. Geografia timpului (1).....	217
4. Geografia timpului (2).....	218
Impresii din munți	220
Baladă obișnuită	219
Zâmbetul.....	224
În mai.....	225
Al tuturor	228
Nourii.....	229
Singular și plural.....	230
Tinerețe.....	233
Ancora	234
Circ	235
Schițe pentru <i>umanism proletar</i>	235

MEŞTERUL

Meşter valah, azi nume de fântână,
Crescut din lutul ce l-ai plămădit
În sprintenă zidire cu trei turle
Şi ie dantelată de granit,
Din cântece pierdute până astăzi
Şi din puterea visului vânjos
Ai încheiat, cu palme bătucite,
Minunea de la Argeş mai în jos.

Un om bărbos ținea o floare albă
În aspre palme, mânghind-o bland...
Căzut în iarbă şi secat de vlagă,
O doină tristă îngâna în gând.
Priveai. Şi-un dor tulburător te-ncinse
Lui să-i închini nemaivăzut altar,
Să stea pe plaiul aspru, precum floarea
În palme bătucite de plugar.

Visai să vezi sub bolțile rotunde
Şi-n fumul pâlpâit de lumânări,
Pe lemnul zugrăvit cu lut şi soare

Chipul pălmașilor acestei țări.
Înfrigurat de-un singur gând, smulgându-ți
Ca zdrențe vii părerile de rău,
Tu ți-ai strivit sub talpa mănăstirii
Inima ta, tot ce-ai avut al tău.

Dar ți-ai simțit-o renăscând cu larmă
În dangătul de clopot, presimțit
Al veacurilor multe, viitoare,
Tu, prometeu român, purtând alt mit
Când ridicat pe cea mai naltă turlă,
Cu glas profetic, domnului despot,
De-ai să mai poți clădi la fel minune,
I-ai dat răspunsul răzvrătit: Mai pot!

Orbind cu pirozeaua de pe cușmă,
Și îndreptând hangerul de la gât,
Domnul țintea profilul pietrei, fraged,
Cu ochi pizmuitor și mohorât.
El jinduia numai a lui să fie
Tot ce-ai putut, plătind din tine, da,
Ca piatra de pe frunte să-i lucească
Rugul unic suit pe jertfa ta.

Când schelele curmate se surpară
Păreau atât de neînvins sub nor,
Încât cu slabe aripi de șindrilă
Ai fi putut spre alte zări să zbori.
Dar dragostea pământului și-a țării
Te-a prăvălit pe câmpul fumuriu,
Ca să țâșnești în veci de veci, fântână,
De jertfă și de cântec pururi viu.

S-a destrămat sub piatră-n mănăstire
Cel ce demult a poruncit ca domn.
Fântâna curge-n brazde și-n ulcioare,
Fără odihnă,
fără uitare,
fără somn.

ÎNCEPUTUL

Bătăile versului am prins a deprinde
Nu din cărți, ci din horă, din danț,
Rimele, din bocete și colinde,
Din doinele seara cântate pe sănț.

M-am născut iarna, la Sfântul Andrei,
Când vântu-n amurg șuiera prin ogradă.
Munții ardeau în polei și lumini,
Lupii spulberau scânteii din zăpadă.

Am strâns sănătate din cremenea neagră,
Din vâna de apă, țâșnind încordat,
Și bătrânii din sat când muriră,
Toate iubirile moștenire mi-au dat.

Eu mă scăldam prin pâraie cu ochii deschiși,
Era o apă de cleștar și de stele –
Pești alburii, pâlpâind ca-ntr-un vis,
Lunecau lângă genele mele.